

[Hanne Severinsen]

Men jeg synes, man fra oppositionens side skulle se lidt mere på, hvad der rent faktisk står i den hvidbog. Det er ikke så mærkeligt, at vi tager den frem, for den peger på nogle reelle problemer, nogle strukturproblemer på det danske arbejdsmarked, bl.a. at udbud og efterspørgsel på mange punkter er sat ud af kraft, hvorved vi har skabt en kunstig arbejdsløshed på en lang række områder.

O.k., vi ved godt alle sammen, at den kunstige arbejdsløshed er forsvundet ud i det, man kalder sort arbejde. Men det var måske bedre, at der var nogle flere, der var i egentligt arbejde, i stedet for at de modtog bistandshjælp eller dagpenge; så skulle vi alle sammen betale lidt mindre i skat, og den løn, de rent faktisk fik, blev derved også mere værd. Det kunne jo være, det ville få os alle sammen til at eksportere og producere noget mere.

Mogens Elvensø (FP):

Vor holdning til bistandshjælp kontra arbejdsydelse er kendt fra nogle forslag, vi tidligere har fremsat, der går ud på, at arbejdsløse om morgenen skal møde på arbejdsformidlingen. Er der arbejde, skal det anvises, og så skal klienten tage arbejdet. Hvis han siger nej, skal der ikke udbetales nogen bistandshjælp den dag.

Derimod har vi aldrig fremsat forslag om, at stat eller kommune skal tvinges til at oprette arbejdspladser. Forkerte arbejdspladser er, som jeg nævnte i mit første indlæg, det, der fører til, at vi får forkert beskæftigelse. Og forkert beskæftigelse, det er det, jeg kaldte hotelgangsmatrosen.

Der er tidligere i dag nævnt noget om de jobpatuljer, der farer land og rige rundt. Men jeg har to andre eksempler på, hvorledes fagforeningerne, der arbejder under LO, hindrer folk i at udføre deres arbejde. Det er fra det nord-sjællandske, begge dele. Det ene eksempel drejer sig om en HT-chauffør, Thomas Jørgensen fra Svinninge, der blev aktioneret bort fra sin arbejdsplads i Roskilde, forflyttet til deltidsarbejde i Helsingør, et arbejde, der lå så langt væk som muligt fra mandens bolig. HT-chaufførernes fagforening turde denne gang ikke kræve Thomas Jørgensen afskediget. Og allerede heri kan ligge en lille sejr for fagforeningsfriheden. Men det kan måske også skyldes, at vi skal have kommunevalg.

Den anden sag er fra Hedehusene. Den kan læses i de lokale dagblade fra Tåstrup den 29. september og 3. oktober i år. Netto er ved at opføre en butik i Hedehusene. Entreprenøren på byggeriet, Torben Læssøe Jensen, var organiseret i Kristelig Arbejdsgiverforening, og hans 10-12 tømrere var organiseret i Kristelig Fagforening, hvoraf nogle havde været der i 10 år. Snedker- og Tømrerforbundet i Roskilde blokerede byggeriet og mødte op og demonstrerede med røde faner. Torben Jensen udtalte den 3. oktober til Dagbladet i Roskilde, at hvis hans folk gik op på stigen, ville han få én – og jeg siger det på Christiansborgsk – endefuld, og hvis manden ved rendegraveren fortsatte, ville hjulene blive punkteret. Det er klart, at sådanne trusler kan ingen arbejde under, så de gik hjem. Torben Jensen entrerede med en anden underentreprenør for at fuldføre sit arbejde rettidigt og derved opfylde sin kontrakt.

Hvis Danmark skal have folk i arbejde, må arbejdsministeren sørge for, at fagforeningsfriheden bliver respekteret. Jeg ved, at disse to sager er indbragt til arbejdsministeren.

De frie fagforeninger har i denne tid et meget stærkt stigende medlemstal, og det må efter min mening være tegn på, at fagforeningsskatterne rammer uhyre hårdt hos den danske arbejder.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Hr. Aage Frandsen spurgte, om der foreligger en aftale med kommunerne om praktikpladser i kommunerne. Svaret er, at det har ikke været muligt at opnå en aftale med kommunerne, og derefter har regeringen ensidigt fremsendt en henstilling. Det har vi gjort, fordi denne henstilling efterlever regeringen også selv, så vi synes med rimelighed, at vi kan gøre det. Og det, vi beder kommunerne om, er ikke andet, end hvad kommunerne opfyldte for nogle år siden. Derfor har vi fremsendt indstillingen ensidigt, altså uden at have en enighed med kommunerne om det. Og den blev, som jeg nævnte, fremsendt for to dage siden.

I øvrigt overvejer regeringen fortsat, hvad vi kan gøre for at lægge yderligere pres på, og vi følger udviklingen med største opmærksomhed, ligesom vi naturligvis internt i regeringen, i ministerierne, vil gøre vores del af arbejdet for, at vi tager vores andel af de 2.000 pladser, som vi gerne skulle have oprettet ekstra i den offentlige sektor.